

ପବିତ୍ର ଗୁରୁପୂର୍ଣ୍ଣିମା

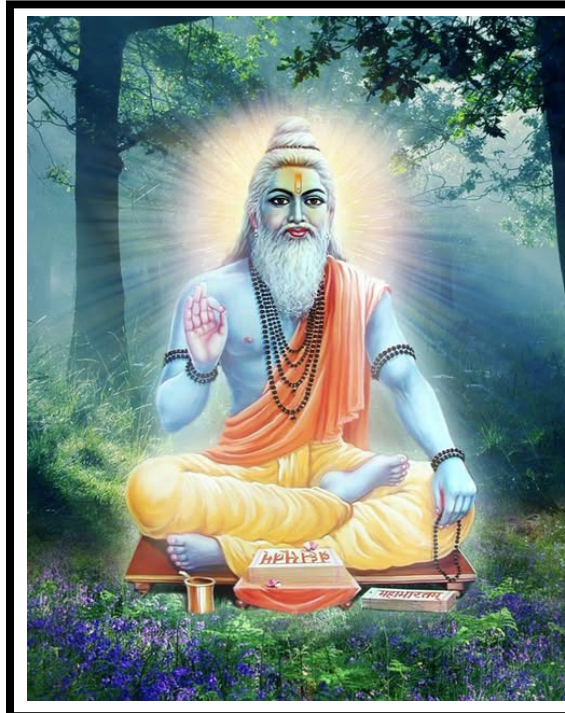

‘ଗୁରୁଃ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରଂ ବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀଗୁରୁବେ ନମଃ’

ଆଜି ଆଷାଢ଼ ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥି । ଏହି ତିଥିକୁ ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ରୂପେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଗୁରୁଙ୍କ ଭଗବାନର ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି । କାରଣ ଗୁରୁ ହିଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ନବଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନର ଅନ୍ଧକାରରୁ ମୁକ୍ତ କରାଇ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ଗୁରୁ ଶବ୍ଦଟି ହିଁ ଗୁରୁଙ୍କ ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଏ । ‘ଗୁ’ର ଅର୍ଥ ଅନ୍ଧକାର ଏବଂ ‘ରୁ’ର ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଗୁରୁର ଅର୍ଥ ଅନ୍ଧକାରରୁ ପ୍ରକାଶକୁ ନେଇଯିବା । ଏଥିପାଇଁ ଗୁରୁ ହିଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ଜୀବନରେ ସଫଳତାର ଉଚିତ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରାଇଥାନ୍ତି । ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ ଏହି ଦିନ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଅବତାର ଗୁରୁ ବେଦ ବ୍ୟାସଙ୍କାଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ସେ ମହାଭାରତ ଆଦି ଅନେକ ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ରଚନା କରିଥିଲେ । କୌରବ, ପାଣ୍ଡବ ଆଦି ସମସ୍ତ ବେଦବ୍ୟାସଙ୍କୁ ହିଁ ଗୁରୁ ବୋଲି ମାନନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆଷାଢ଼ ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାକୁ ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବା ବ୍ୟାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା କୁହାଯାଏ । ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅନୁସାରେ ଏହି ଦିନ

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ ତାର ଜୀବନ ସଫଳ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହି ଦିନ ଗୁରୁଙ୍କୁ ପୂଜା କରି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ପରମ୍ପରା ପ୍ରଚଳିତ ରହିଛି । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଗୁରୁଙ୍କ ଭଗବାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଗୁରୁ ହିଁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାଟ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । ମହର୍ଷି ବେଦବ୍ୟାସ ଭ ବ୍ ଷ ୪ ତ ର ପୁରାଣରେ ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି - ‘ମମ ଜନ୍ମଦିନେ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରୟତ୍ନତଃ । ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷେଷ୍ଠ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା’ ଗୁରୌ ତଥା । ପୂଜନାୟୋ ବିଶେଷଶ୍ଚ ବ୍ୟାସଭଗବେନୁଦିଶ୍ଚ, କୃତେ ହ୍ୱୟା ବିପ୍ର ମସ୍ତୁରୁପ୍ୟ ଦର୍ଶେନମ୍ ।’ ଅର୍ଥାତ୍ - ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ମୋର ଜନ୍ମ ଦିବସ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା କୁହାଯାଏ । ଏହି ଦିନ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହ ଗୁରୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ବ୍ୟସ୍ତ, ଆଜ୍ଞାଶ୍ରୀ, ଫଳ ପୁଷ୍ପ, ଚନ୍ଦ୍ର, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରା ଆଦି ସମର୍ପିତ କରି ତାଙ୍କର ପୂଜା କରିବା

ଉଚିତ । ଏମିତି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ହିଁ ସ୍ୱରୂପ ଦର୍ଶନ ହେବ । ପୁରାଣରେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ନେଇ ଆଉ ଏକ ଶ୍ଳୋକ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶିତ ରହିଛି - ‘ଗୁରୁବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁବିଷ୍ଣୁ ଗୁରୁଦେବୋ ମହେଶ୍ୱରଃ, ଗୁରୁଃ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରଂ ବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀଗୁରୁବେ ନମଃ ।’ ଅର୍ଥାତ୍ - ଗୁରୁ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମା, ଗୁରୁ ହିଁ ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଗୁରୁ ହିଁ ଭଗବାନ ଶଙ୍କର ଅଟନ୍ତି । ଗୁରୁ ହିଁ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ଅଟନ୍ତି । ଏମିତି ଗୁରୁଙ୍କ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରୁଛି । ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁଙ୍କ ପୂଜା ଏବଂ ଗୁରୁଙ୍କ ଆଦର କରିବାର ଦିନ । ଏହା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୂଜା ନୁହେଁ । ଗୁରୁଙ୍କ ଦେହ ଭିତରେ ଯେଉଁ ବିଦେହୀ ଆତ୍ମା ରହିଛି, ପରଂବ୍ରହ୍ମ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଆଦର, ଜ୍ଞାନର ଆଦର ତଥା ପୂଜା ହିଁ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନର ପୂଜନ କରିବା ତଥା ଗୁରୁଙ୍କ ପୂଜା କରିବା । -ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଏସେକ୍ସ ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ, ସେକ୍ଟର-୯, କଟକ, ମୋ: ୯୯୩୨୨୫୫୯୨

ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ମାନ୍ୟତା ମହର୍ଷି ବେଦବ୍ୟାସ

ମହାଭାରତ ଏବଂ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ ସମେତ ଅଠର ପୁରାଣର ରଚୟିତା ମହର୍ଷି ବେଦ ବ୍ୟାସଙ୍କ ଜନ୍ମ ଆଷାଢ଼ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ ସମାଜର ଧର୍ମରେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ବାର୍ଷିକୀକୁ ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଭାବରେ ପାଳନ କରିବାର ପରମ୍ପରା ରହିଛି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆଷାଢ଼ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପର୍ବ ମହା ଆଚରଣରେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ବ୍ୟାସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଏବଂ ବେଦ ବ୍ୟାସ ଜୟନ୍ତୀ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା । ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବାର ବହୁତ ମହତ୍ତ୍ୱ ଅଛି । ଏହା ସହିତ, ପବିତ୍ର ନଦୀରେ ସ୍ନାନ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା ସହିତ, ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେବାର ମଧ୍ୟ ପରମ୍ପରା ଅଛି । ଏହି ତାରିଖରେ ଦାନ କରାଯାଏ । ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତାରିଖ ୨୦୨୫- ଏହି ବର୍ଷ ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା କେବେ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ଦୃଢ଼ ରହିଛି । ପ୍ରକୃତରେ, ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥି ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନରେ ପଡ଼ୁଛି । ହେଲେ ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପାଳନ କରିବାର ଶୁଭ ସମୟ ହେଉଛି ଜୁଲାଇ ୧୦, ତେଣୁ ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା କୁଳାଭ ୧୦ରେ ପାଳନ କରାଯିବ । ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ୨୦୨୫ ପୂଜା ଶୁଭ ମୁହୂର୍ତ୍ତ- ଗ୍ରହ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଭୋଗ ୪:୧୦ ରୁ ୪:୫୦ ସମୟରେ । ଅଭିଜିତ ମୁହୂର୍ତ୍ତ: ୧୧:୫୯ରୁ ୧୨:୫୪ ଅପରାହ୍ନରେ, ବିଜୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ: ୧୨:୫୫ରୁ ୧:୪୦ ଅପରାହ୍ନରେ । ଗୋଧୂଳି ମୁହୂର୍ତ୍ତ: ୭:୧୧ରୁ ୭:୪୧ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପଡ଼ିବ । ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପୂଜା ବିଧି- ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ସମସ୍ତ ଗୁରୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରାଯାଏ । ଏହି ଦିନ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଦେବୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବାର ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମହର୍ଷି ବେଦ ବ୍ୟାସଙ୍କୁ ପ୍ରମୁଖ ଭାବରେ ପୂଜା କରାଯାଏ । ଗୁରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ଶୁଭ ସମୟରେ ଭଗବାନ ବେଦ ବ୍ୟାସ, ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଦେବୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ପୂଜା କରନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଫଳ, ଫୁଲ, ଅନ୍ନତ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତୁ । ଧୂପକାଠି ଲଗାଇ ଧ୍ୟାନରେ ବସନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ଗୁରୁଙ୍କୁ ପୂଜା କରନ୍ତୁ । ଗୁରୁଙ୍କୁ ଉପହାର ଦିଅନ୍ତୁ, ତାଙ୍କ ପାଦ ସ୍ପର୍ଶ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ନିଅନ୍ତୁ । ଏହି ଦିନ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଅନ୍ୟନାମ
(ବେଦବ୍ୟାସ: ବେଦମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ ଓ ବିଭାଗ କରିଥିବାରୁ...)

ପୁରାଣାନୁସାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରି ବେଦମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ ଓ ବିଭାଗକାରୀ ୨୮ ଜଣ ରଷି ବେଦବ୍ୟାସ ଭାବେ ପରିଚିତ । ଏମାନେ ବ୍ରହ୍ମା ବା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାର ବୋଲି କଥିତ । ପ୍ରଥମ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ସ୍ୱୟଂ ବ୍ରହ୍ମା ବେଦବ୍ୟାସ ରୂପେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦ୍ୱାପରରେ ପ୍ରଜାପତି ବା ମନୁ, ତୃତୀୟ ଦ୍ୱାପରରେ ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ, ଚତୁର୍ଥ ଦ୍ୱାପରରେ ବୃହସ୍ପତି ବେଦାଚାର୍ଯ୍ୟ ରୂପେ ପରିଚିତ ହୁଅନ୍ତି । ସ୍ୱୟଂଭୁବ, ଭଗନା, ସବିତା, ମୃତ୍ୟୁ ବା ଯମ, ଇନ୍ଦ୍ର, ବସିଷ୍ଠ, ସାରସ୍ୱତ, ତ୍ରିଧାମ, ରକ୍ଷଭ ବା ତ୍ରିବୃଷ, ସୂତେକା ବା ଭାରଦ୍ୱାଜ, ଅତ୍ତରାଶ ବା ଧର୍ମ, ଦୁବନ୍ଧୁ ବା ସୁବ୍ରହ୍ମ, ବ୍ରହ୍ମାଗୁଣି, ଧନଞ୍ଜୟ, କୃତଞ୍ଜୟ, ରତଞ୍ଜୟ, ଭରଦ୍ୱାଜ, ଗୌତମ, ଭଗନ ବା ହର୍ଯ୍ୟୟା, ବାଚଶ୍ପତି ବା ନାରାୟଣ ବା ବେଶ, ସୋମମୁଖାୟନ ବା ବୃଣବିନ୍ଦୁ, ରକ୍ଷ ବା ବାଲ୍ମୀକି, ଶକ୍ତି, ପରାଶର, କାତୁକର୍ଣ୍ଣ ଓ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱୈପାୟନ ବେଦବ୍ୟାସ ଜୂନିକାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।

-ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ୧୨ କଳା-

ବିଦ୍ୟା କଳା - ଯାହାର ବିଦ୍ୟା ଅଛି ସେ ଜ୍ଞାନବାନ । ଜ୍ଞାନ ପାଇବା ଏବଂ ହାସଲ କରିବା ମଧ୍ୟ ଏକ କଳା । ଜ୍ଞାନର ଅନେକ କଳା ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଯେପରି ବେଦ ଜ୍ଞାନ, ଯୁଦ୍ଧ କଳା, ରାଜନୀତି କଳା ଇତ୍ୟାଦି ।
ବିମଳ କଳା - ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଚାରଣ, ଭେଦଭାବ ନଥିଲା, ସେ ଥିଲେ ନିରପେକ୍ଷ । ତାଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନଥିଲା, ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ଶୁଦ୍ଧ ।
ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ କଳା - ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କର କେବଳ ଦର୍ଶନରେ ହିଁ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ, ଯାହାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଚମକ ଥାଏ ।
କାନ୍ତି କଳା - ଯାହାଙ୍କ ଚେହେରା ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଜଣେ ହସିଯାଏ, ତାଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ । ସେଥିପାଇଁ ତ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ଦେଖି ରଖିମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପତି ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନେହୁରା ହୋଇଥିଲେ ।
ଉତ୍କର୍ଷଣୀ ଶକ୍ତି - ଯିଏ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଜାଗ୍ରତ କରେ, ଯିଏ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରେ ।

ନୀର-କ୍ଷୀର ବିବେକ - ଯିଏ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ କେବଳ ନିଷ୍ଠି ନିଏ । ଯିଏ ବିବେକଶାଳ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସଠିକ୍ ମାର୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ।
କର୍ମଶୈଳୀ - ଯିଏ କେବଳ ପରାମର୍ଶ ଦିଏ ନାହିଁ ବରଂ ସେହି ପରାମର୍ଶକୁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଅନୁସରଣ କରେ ।
ଯୋଗଶକ୍ତି - ଯୋଗ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିରେ ନିପୁଣ । ଯିଏ ଆତ୍ମାକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ିଥାଏ । ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଏକ କଳା ।
ସତ୍ୟର ଧାରଣା - ସତ୍ତ୍ୱ ହିଁ ସତ୍ୟର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିରେ ନାହିଁ । ଯଦି ଜଣେ ଆତ୍ମତପାସ ବା ଖରାପ ଅନୁଭବ କରେ ତେବେ ମିଥ୍ୟା କୁହେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟର ରାକ୍ଷା ବାଛନ୍ତି ସେମାନେ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ।
ବିନୟ କଳା - ଜଣେ ସର୍ବଜ୍ଞ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଅଙ୍ଗୁଳି ତାଙ୍କ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସବୁବେଳେ ଶାନ୍ତାନନ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଆଧ୍ୟୁପତ୍ୟ - ଜଣେ କାହା ଉପରେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ନିଜର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁରୁ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ । ଯାହାଙ୍କ ଆଧ୍ୟୁପତ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ମନେ କରନ୍ତି ।
ଦୟାଳୁ କଳା - ଯିଏ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କାମ କରେ, ଦାନ କରେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଦକ୍ଷତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ ।

କାହିଁକି ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ପିନ୍ଧିବା ଉଚିତ

ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ପିନ୍ଧିବାର ଲାଭ:
ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷକୁ ବହୁତ ପବିତ୍ର ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଯେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ଏକ ଅଂଶ । ତେଣୁ, ସମାଜର ଧର୍ମରେ ଏହାର ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଛି । ଏହା ଭକ୍ତଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରେ । କୁହାଯାଏ ଯେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ଲୁହରୁ ତିଆରି, ତେଣୁ ପୂଜିତ ହେବା ପରେ ଏହାକୁ ପବିତ୍ର ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିଥିବା ଭକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ ଥାଏ, ତେଣୁ ଶିବ ଭକ୍ତମାନେ ଏହାକୁ ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି । ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ପିନ୍ଧିବା କେବଳ ଧାର୍ମିକ ନୁହେଁ ବରଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲାଭଦାୟକ ।
ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର କେତୋଟି ମୁଖ ଅଛି :
ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ନିଜସ୍ୱ ଭିନ୍ନ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି । କେତାହିଁକି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଯେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ପିନ୍ଧିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମସ୍ତ କଷ୍ଟ ଦୂର ହୋଇଯାଏ । ସୂତନ ରଖାଯାଇପାରେ ଯେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ଗୋଟିଏ ମୁଖାରୁ ୨୧ ମୁଖା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିଥାଏ, ଯାହାର ନିଜସ୍ୱ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି । କୁହାଯାଏ ଯେ ନୀତି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ପିନ୍ଧିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନରୁ ଦୂରରେ ରହି ନାହିଁ, ବରଂ କୁଣ୍ଡଳରେ ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ରହିଥାଏ ।
ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ପିନ୍ଧିବାର ସଠିକ୍ ନିୟମ :
ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ, ଶିବ ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷେକ ଏବଂ ପବିତ୍ର ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ନିଅନ୍ତୁ । ତା'ପରେ ମହାମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ମନ୍ତ୍ର ଜପ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଗଳାରେ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ । ଗଳାରେ ପିନ୍ଧାଯାଉଥିବା ରୁଦ୍ରାକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପବିତ୍ର ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ମଇଳା ହାତରେ ସ୍ପର୍ଶ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସକାଳେ ଆପଣଙ୍କର ନିତ୍ୟକର୍ମ ସମାପ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣଙ୍କ ଗଳାରୁ ମାଲି କାଢି ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ସ୍ନାନ ପରେ ହିଁ ଏହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଗଳାରେ ପୁଣି ରଖନ୍ତୁ । ଏହା ସହିତ, ଓମ୍ ନମଃ ଶିବାୟ ମନ୍ତ୍ର ଜପ କରନ୍ତୁ, ଆପଣ ଏହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଗଳାରେ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ କିମ୍ବା କାଢି ଦିଅନ୍ତୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅର ଏହା କରନ୍ତୁ । ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ମାଲିରେ ସର୍ବଦା ଏକ ବିଶମ ସଂଖ୍ୟାର ମାଲି ରହିବା ଉଚିତ । ଏହା ସହିତ, କେବେବି ୨୭ ମାଲିର ମାଲି ପିନ୍ଧନ୍ତୁ ନାହିଁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ, ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହିଥାଏ ।

ଘଟୋତ୍କଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତ୍ରୈପଦୀଙ୍କ ଅନୁତାପ

ଯେତେବେଳେ ଘଟୋତ୍କଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ତ୍ରୈପଦୀ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଅନୁତାପ କଲେ । ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଜଣେ ସାହସୀ ଯୋଦ୍ଧାର ଜୀବନ ନେଇଗଲା ବୋଲି ସେ ଗଭୀର ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କଲେ । କିଛି ସୂତ୍ର ଅନୁସାରେ, ତ୍ରୈପଦୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଭୁଲ କୁଫିପାରିଥିଲେ । ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଅତ୍ୟଧିକ । ଏପରି ଅନେକ ଘଟଣା ଅଛି ଯେତେବେଳେ ତ୍ରୈପଦୀଙ୍କ କ୍ରୋଧ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଘାତକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସତ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ତ୍ରୈପଦୀ ରାଗିଥିଲେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଭୟଙ୍କର ପରିଣାମ ହୋଇଥିଲା ।

